

ΚΟΝΤΕΣΣΑΣ ΝΤΕ ΣΑΒΙΝΙΥ

Οδηγός καλής συμπεριφοράς

Από το τελευταίο έκδοθέν στο Παρίσι βιβλίο της Κοντέσας ντε Σαβίνι, αποσπώμεν μερικά πολύ ενδιαφερόσασ λεπτομέρειας, σχετικές με την μοντέρνα καλή συμπεριφορά.

Σε μια συναναστροφή, λέγει η Κοντέσας, δεν επιτρέπεται ποτέ να φέρνουμε αντίρρηση σε κάτι που λέγει ένας κύριος. Ο άνδρας επλάσσει από την ψύχη ισχυρότερος των γυναικών, Γι' αυτό, μια γυναίκα που αναγνωρίζει την αδυναμία του φύλου της, δεν αντιμιλά ποτέ σε ένα κύριο, αλλά αν τυχόν δεν της άρεσουν αυτά που λέει, την ώρα που δεν προσχαι, αρπάζει την τσαγιέρα — βρισκόμαστε εμένα σε συναναστροφή — και του την σπείει στο κεφάλι!...

Οι έποικες πρέπει να γίνονται με τυπικότητα μεγάλη. Η έθιμοτυπία απαιτεί, όταν αφινομε επισκεπτήρια να μη τοιγκουνόμαστε. Χρειάζεται ένα επισκεπτήριο για τον κύριο, ένα για την κυρία, από ένα για κάθε παιδί και ένα γενικό για την υπηρεσία. Αν το σπίτι έχει γάτες και σκύλους, ή άλλα ζώα, τα επισκεπτήρια φυσικά σφράζονται. Πάντως δεν λαμβάνονται υπ' όψιν οι καταστροφές του σπιτιού γιατί μπορεί να είναι χιλιάδες, ούτε τα ποντίκια!

Αντίθετος προς ό,τι επιστεύεται, η πολυαχρόνια, σήμερα το φτώχιο γάμο επιβάλλεται. Μάλιστα κάνει πολύ καλό στα χαλιά. Γι' αυτό μη διατάξετε ποτέ, ούτε να φτύνετε στο ματάκι σας.

ΚΟΝΤΕΣ ΝΤΕ ΣΑΒΙΝΙΥ

ΤΥΠΟΙ ΑΝΔΡΩΝ

Το γεροντοπαλλήκαρο

Πήγαινε δίχτυ για να πιάσει
"Η μεγάλη η μικρή"
Αλλά φέει... έχει ξεχάσει
Την αλήθεια την πικρή...

Κι' έτσι κάποια μέρα το δειπ
"Όπως θα το τότε κι' άλλη"
— "Αν η θάλασσα είναι σουτα
Είσαι πιά χωρίς κουτάλι!..."

Ο ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ

Λέει πώς είναι γαλαντόμος
Και εφοδεύει τον παρ' του
Μ' όσα και να λήθ' όμως
Είναι τέτοια η τοιγκουσία του,
Που άφραστος μπορεί να πέσει
Κάτι τι όταν χαρίζεται...
Κι' ένα σπρίτο αν μπορούσε
Είς τα δύο το χαρίζει!...

ΜΙΑ

□□□

Τρεις συμβουλές την εβδομάδα

— "Η ζωοφιλία είναι το εγγενέστερον αίσθημα. Ν' αγαπάτε τα ζώα και τον άνθρωπο."

ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΣ

— Μην κοιμάσθε ποτέ με τα μάτια ανοιχτά.

ΠΑΣΤΕΡ

— Μια μεγάλη αγάπη θέλει ισχυρές εντυπώσεις. Γι' αυτό τον άνθρωπο αγαπάτε να τον περιποιησθε πολύ, βάζοντάς του καρδιά στο κρεβάτι ή μια καρφίτσα στην καρέκλα που κάθεται.

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Η γυναίκα εν δράσει

Μια χήρα έβδομηκοντούτης, η Στεφάνου
Εν όψει νομικού στεφάνου,
Είς την Θεσσαλονίκη, αγαπιτ' μου, πρό καιρο.
Μετά τινος τ' είχε ψήσει νεαρού
Και κάποια μέρα, εν ερωτική της διαχύσει
Ένα σπιτάκι έσπευσε να του χαρίση!

Τίποτε το παράξενο ενόσω έδω
— Έβδομηκοντάρης έρωσ δεν γνωρίζει την φειδώ —
Εν τούτοις

Η χήρα έδειχνε η έβδομηκοντούτης
Όταν συνήλθεν απ' τον ένθουσιασμό
Κατήγγειλε τον νέον επί... υπνωτισμό
Κι' ότι μια μέρα που την είλεν υπνωτισεί
Το σπίτι, της επέβαλε να του χαρίση!...

Ημείς έδω, δεν τ' απιστούμεν ούτά
Κι' είναι σκεπτόμεθα λιγάκι ορθά — κοφτά
Πώς η έβδομηκοντάρη η ερωτισμένη
Ήταν από τον έρωτα... υπνωτισμένη!

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Αρχίζω να εκπολιτιζώμεθα ραγδαίως.
Είς το Άγριον, άπορωπώλης νεαρός
Συνέλαβε την σύζυγόν του άπιστούσαν σαβωρλή
Κι' αντί να την σκοτώση, όπως θα κανε Βεβιάς
Πάς Νεοέλληνας, ούτως
Έχει φιλότιμο και κάμαν και τιμήν
Την έστειλε στο σπίτι του πατρός της
Ός που να τη: "Αμήν!..."

Έκείνος δέ... γραμμόφωνον έπληρ
Έκάλωσε τους φίλους του και ούτω πώς
Έρρευσε ρητινίτης άφρονος και μύθρα
Και διασκεδάσε την άπιστήν, μεγαλοπρεπώς
Ας γαιρετίσαμε λοιπόν μετ' ένθουσιασμού
Το δείγμα τούτο του πολιτισμού!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

Στο Χόλλυγουντ τ' αράγμωτα άγριεύουν
Η άπεργία έχει λάβει διαστάσεις
Τά στούντια οι άσπτερες κυριεύουν
Και σπάζουνε τ' άπτελα και τ' άγκαταστάσεις
Πρωτασσοπού η Μύρια Λώ
Κι' ο κύριος Σαρλώ!

Για φαντασθήτε τον Φρέντ Άστερ άπεργό
Και την χορεύτρια την Ρότζερς άπεργίνα
Έγώ, δεν τούς φαντάζομαι και σ' ός τ' όμολογώ
Η άπεργία, μου φαίνεται από τα κόλπα εκείνα
Που συνήθιζον μερικοί
Είς την Άμερική!

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ

Η αισθηματική άλληλογραφία

Κύριον Χ. Μ. ένταθα. Τό γραμμάτιόν σας πολύ μ' εύχαρίστησε
Όστε ότσι! Την αγαπάτε και εκείνη
Κάνει πως δεν σας θέλει! Μις συμβουλή θα σας δώσω: Να κάνετε κρύα ντουέ. Θα σας περάση!...

Κύριον Α. Β. Βόλον. Στον μεγάλο έρωτα πολύ καλό κάνει η αποβολή. Κάθε πρωί αντί γάλα να τρώτε μια μεγάλη γαβάθα σιροπιαλιά. Αν ακολουθήσετε τη συμβουλή μου δεν μπορεί, θα σας αγαπήση κι' αυτή.

Κύριον Ω. Ω. Καλάβρυτα. Όχι, φτωχό μου και πονεμένο μου άγόρι. Όχι! Να μη φύγετε από το σπίτι σας. Μια συμβουλή θα σας δώσω: Μην κοιμάσθε ποτέ με τα μάτια ανοιχτά. Πάστερ

Κύριον Χ. Ψ. Κοντοβαλάντων. Η θέσις σας είναι πολύ δύσκολη, αγαπώ μου φίλε, όπως μου γράφετε. Έάν η γυναίκα που αγαπάτε έχει μαζί δύο μέτρα περίπου, σεις είστε

μόνον 1.10, θα γίνετε πολύ κομμάκι ζευγάρι. Γι' αυτό σας συνιστώ να την βάλετε σε μια σάφην με νερό και να την αφήσετε να μουσική η ήχος «μπί» λιγάκι. Και πάλι βλέπομε.

Κύριον Π. Χ. Πετρομαγοβάν. Μου γράφετε ότι είσθε νέος, έρωτα δίν' όσον, όρανε, παρ' όσον και δεν έχετε ούτε μια αδελφή να προστατεύη την τιμή σας. Στη θέσι σας, παρ' όσον φίλε, θέλουνται άπειρα δυστυχήματα, άγρία, έκτεθειμένα στις πονηρίες των γυναικών. Είσατε το άσθενές φύλο, το έβρο.

Γι' αυτό να προσέχετε πολύ. Μην αφήσετε να σας πλησιάη καμιά γυναίκα στο δρόμο. Μόλις τελειώνει η εργασία σας στο πεταλωτήριο που εργάζεσθε, να πηγαίνετε γραμμή στο σπίτι σας, με τα μάτια χαμηλωμένα. Δυστυχώς δεν έχωμε τρόπο να υπερασπίσμε την τιμή μας. Τό πολύ, πολύ αν καμιά παλαιογυναίκα σας πάση από πίσω, φωνάξτε ένα χοροφύλακα.

Ο ΝΤΙΑΝΟΣ

ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΟΙ Μ. Υ

Ανδρική μόδα

— Η ανδρική μόδα έφέτος το καλοκαίρι παρουσιάζει άπαύτως μια εξέλιξη με καινούργιες τάσεις και νέους έξωφρενισμούς.

Οι άνδρες φαίνεται ότι μας ζηλεύουν στα ζητήματα της μόδας και έβάλληκαν να μάς περάσουν.

Έτσι, ο όικος Πάς-Παρτου στο Παρίσι, έλασναρε ένα καινούργιο ανδρικό κομμάτι. Γίνεται από άσπρο χασέ και αντί κολλάρου έχει κολλερές περσέτου.

Είναι το ανδρικό κοστούμι της πλάξ. Και δεν θα είναι καθόλου άσχημο, ανάμεσα στα παρδαλά γυναικεία μαγιώ, να κυκλοφορούν και μερικοί άσπρο, κάτασπροι περσέτοι. Σά ντόν' ντεξ' ίντε ντε καρναβάλ'!

Και στα καπέλλα, οι άνδρες θα συναντήσουν έφέτος τ' ανδρική μοντέλλα. Οι ρεμπουλικές συνήθειες με πολύχρωμα φτερά πουλιών. Οι πιο πλούσιοι μπορούν να βάσουν έπάνω στο καπέλλο τους και μια όλόκληρη κόττα ή ένα μικρό πασαγέλο πράσινο.

Είς τη μπλουζιέρα του πέτου, καταργείται πιά οριστικός το πατροπαράδοτο λουλουδάκι και τοποθετείται κάτι πιο χρήσιμο. Λόγυν γάρν ένα γυάλινο μάτι ως ανταλλακτικό, γιατί είναι ένδεξιόμοιο μια γυναίκα να βγάλη το μάτι του συζύγου της. Επίσης στη μπλουζιέρα πολύ μοντέρνο είναι να κρέμεται ένα μικρό λουκέτο ή ένα τσαρούχι. Μεγάλο μεγέθος. Έλλείψει τσαρουχίου μπορεί να φιγουράρη εκεί και μια μαριτσα όμή!

Η ΝΤΕΜΙ-ΜΟΝΤΑΙΝ

□□

Συμβουλές στους συζύγους

— Μια γυναίκα που σέβεται τον έαυτό της, δεν πρέπει ποτέ να εμφανίζεται στον άντρα της άτιμήςτος. Ο συζυγος κατά κανόνα ουχάεται τα μπικουντι και τα χαρτάκια στα μαλλιά. Γι' αυτό φροντίστε πάντα να είναι τα μαλλιά σας πιασμένα με τα ματωτάκια της μπουζιάς. Όταν ο άνδρας σας γυρίζει από το γραφείο του κουρασμένος, θέλει λίγη εύθυμία, λίγο γέλιο. Γι' αυτό μόλις έρθει στο σπίτι άρχίστε να τον γαργαλάτε όσο μπορείτε. Θα γελάση ο άνδρας και θα ξεσκάση λίγο, εκτός αν σας σκάση καμιά σφαλιάρα στα μούτρα!

— Εάν τυχόν του άντρα σας δεν τ' άρεσει ένα φαγητό, π. χ. υελιτζάνες ή μανιτρί, μην έπιμένετε. Άπλως μπορείτε να τον κάνετε να τίς συνήθισ με τον έξης τρόπο: Μαγειρεύετε μια σουκάλα μελιτζάνες ή μανιτρί, αλλά δεν τίς παρουσιάζετε στο τραπέζι. Όχι προς Θεού!

Την νύκτα, όταν θα κοιμηθή, τη στιγμή που θα τον έχη πάρει βαθειά, του άδειάζετε την σουκάλα με το ήμαί μπαλνι στο κεφάλι. Από την επομένη θα το τρώη, εκ φόβου μήπως περυσή και τούτο το ξαναρίξετε στο κεφάλι του!

□□□

Από τα παιδιά

— Η Μαρία, βλέπω θέλειται διαρκώς περιτριχωμένη από νέους. Έχει θαυμαστάς όλων των έθνοτήτων.

— Α! είναι πολύ μορφωμένη. Ξέρει και λέει ναί σε όλα γνώσεις!

Ο νευρολόγος: Πόθεν έβγατε το συμπέρασμα ότι η γυναίκα σας τρελλάθηκε; — Να γιατί μου. Σήμερα το πρωί μου είπε: Τό έρεπειντο καλοκαίρι δεν θα πάνω καινούργια φορέματα. Περίω με τα περσινά!

— Έστειλα τον άντρα μου στο νοσοκομείο... — Ήταν άρρωστος; — Όχι! Τόν έτσάσωνα να φιλή την υπηρέτριά μου!

Από το μεθεπόμενο φύλλο ΣΤΗ „ΓΥΝΑΙΚΑ“

ένα περιήριον Ιστορικόν ανάγνωσμα

ΜΑΝΤΩ

Η ήρωας του 1821

γραμμένο από την πένα του Άλκα δημοτικού

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Προς εξοπηρέτησιν των αναγνωστών της

Η „ΓΥΝΑΙΚΑ“

συμμεριάζει

ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ, ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

και δημοσιεύει εις κάθε της φύλλον διαρκώς

Προσφοράς και αιτήσεις Γυναικείας εργασίας

υποβάλλομενες εις τους ένω θεγανισμούς

Επίσης δημοσιεύει διαρκώς αιτήσεις υποβάλλομενας εις τα γραφεία της

Η „ΓΥΝΑΙΚΑ“

είναι το μόνον γυναικείον εβδομαδιαίον περιοδικόν εις την Ελλάδα.

ΣΕΛΙΔΕΣ 24
= Δραχμαί 3 =

Η ΗΧΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
20

ΜΑΪΟΥ 1938

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 79

Γραφεία: Πατησίων 8

Τυπογραφεία: Παλαμίδου 4

Συνδρομαί:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Έτησια Δραχ. 150
Έξαμηνος 80
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Έτησια Δραχ. 1
Έξαμηνος 50

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Έτησια Δολάρια 5
Έξαμηνος 3
Τιμή έκαστου φύλλου 10 σέντες.
Γενικός αντιπρόσωπος μας δι' όλην την Αμερική είναι ο κ. Κωνσταντίνος Ι. Νικολαΐδης.
Δ)οις: People's Printing Co
656 6th Avenue
New-York City

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Φωνογραφικά γράμματα

Η καινοτομία μ'ας έρχεται — από ποδ' άλλου μπορούμε να έρθη; — από την αμερική.

Ο περισσότερος κόσμος εκεί καθήγησε την άλληλογραφία με τα συνηθισμένα γράμματα. Άλληλογραφούντες, άλλαλασσον... φωνογραφικούς δίσκους. Έτσι αντί να κάθεται κανείς να γράφει ένα γράμμα, δεν έχει παρά να λήη, δι. θέλει να πη μπροστά ο' ένα μικρό μηχανηματάκι φωνολημίας και τόν δίσκο τόν αποστέλλει όπου πρέπει. Ο παραλήπτης θα βάλη τόν δίσκο στο γραμμόφωνό του και θα... ακούση την επιστολή.

Αν η μισθοδοσία γενικευθή, δεν θα είναι μειονέκτημα, και να είναι κανείς αγράμματος. Θα άλληλογραφεί μιλώντας!... Τι χαρά για τις φλύαρες γυναίκες. Όλο γράμματα θα... μιλούν!...

Ένα μυστήριον τυπωμένο σε δίσκους θα μπορεί να το διαβάσει κι ένας αγράμματος. Αφίνο που θα έχη τόν πλεονέκτημα να ακούη και τη φωνή τού συγγραφέα.

Έτσι, όλα μηχανοποιούνται. Καταργούνται οι διάφορες επιστολογραφίες που βοηθούν τόν κόσμο στην άλληλογραφία του.

Το ραβδάκι της η μισοτιρούλα θα το παίρνει σε δίσκο γραμμοφώνου, Καταργείται τόν άργησον και κλασσικόν εκείνο: — Μή τρέμουσον χείρα λαβώνον τόν κάλαμον...

Δεν θα υπάρχει «κλάμος». Θα υπάρχει μηχανήματα και δίσκοι.

Φυσικά, αυτός ο τρόπος άλληλογραφίας θα μ'ας πληροφορή αυτομάτως και για την ύγεια τού ανθρώπου που μ'ας γράφει. Θα βράζουμε τόν δίσκο στο γραμμόφωνο και θ' ακούμε...

«Μαρίκα, αβριο τόν άπόγευμα θάρω να σέ πάρω... γκού... γκού... με συχαρείς που βήγα, άλλα είμαι τρωερά κρουαμένος... λοιπόν αβριο τόν άπόγευμα θα έλθω... άφρο!... άφρο!... έχω χάλαα καμμένη και φταρνίζομαι... στάσου μαζί με τη μητέρα να κλείσω την πόρτα...»

Και η Μαρίκα θ' άπαντά: — «Έλαβα τόν χθεσινόν σου δισκόγραμμα και άκουσα πώς είσαι βρογμός...»

Άλλά τόν μεγαλύτερο πλεονέκτημα είναι ότι καταργείται η πλαστογραφία. Δεν θα μπορεί να βάλει την ύπογραφη ενός άλλου. Η φωνή θα μαρτυρή. Μόνο τόν άνώμαλα γράμματα δεν θα καταργηθούν. Άποδοστα, θα βάζουμε μια ξένη φωνή να μιλά.

Και η κακοήθεια άν γίνεται! ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΣΥΖΥΓΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

Η ΠΕΜΠΡΕΝΕΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟ ΦΥΛΟ ΤΟΥΣ;

ΚΑΤΑ διαβολήν σύμπτωσι εκείνο τόν βράδυ γύρισα ναρς στο σπίτι. Η Πεμπρενέλλα πήδηξε από χαρά.

— Μήτε παραγγέλια να σέ εγώ! Όθλω τόσο άπόψε να πάω στον κινηματογράφο... Έλα να φάμε γρήγορα.

— Ξέρεις, όμως, άπόψε πρέπει να γράφω ένα άρθρο για την έφημερίδα... — Οδρ, να τ'ά βράδυ τ'ά θάρω. — Μά είν δεν τ'ά δώσω αβριο, δεν βγαίνει τόν φύλλο καί... — Άστα τώρα αυτά, θ'ά βάλουν καί άλλο στη θέα σου... Δεν περιμένουν τόν άρθρο σου για να εξασφαλίσουν την κυκλοφορία!

Γρήγορα η Πεμπρενέλλα καταβαίνει πώς δεν θα με πείση με την ειρωνεία της, και γίνεται γάτα: — Χρυσό μου... Βρίσκες πώς πάντα με δίπλεη η λογική, πώς δεν άφύνομαι στις όρέξεις μου, πώς κοιμάμαι ναρς... Κά τ'άρα κι' εγώ, που σου ζητώ κάτι. Όθλω να δώ την Κάθεριν Χέμπτον στο ν' κινηματογράφο κι' εσύ δεν θέλεις...

Ζάρωσε χαριτωμένα τόν χείλη της και κατέβασε τ'ά μάτια της. — Πάμε, λοιπόν, αβριο θέλεις να δής την Χέμπτον, τι να γίνη; — Είσαι τρέλλα, μου είπες πρῶτα στο λαμόνι μου.

— Πού παίζει; — Στον κινηματογράφο τού Φονμπούρ.

— Μμ, Παρασκευή δεν θα βρούμε θέσεις.

— Τηλεφώνησε στο ταμείο... Είναι τόσο άπλο.

— Τέλος πάντων, άπόψε όλες τις ώρες ιδέες τις έχεις εσύ.

Ψάγω επί ώρα στον κατάλογο και τ'άλος ανακαλύπτω τόν αριθμό. Ξεκρεμώ τόν

άκουστικό και γυρίζω. Καμιά άπάντησις... Κανένα σημείο ζωής. Ξαναρχίζω. Και πάλι τίποτα...

— Ζήτησε τις πληροφορίες, μου λέει η Πεμπρενέλλα.

Γυρίζω και ξεραίνεται ο λαμός μου να λέω «έμπροσθ».

Τέλος να μια άστρη φωνή: — Έμπροσθ, παρακαλώ, σ'ας άκούω!

— Μ'ά άκούτε δεσποινίς; «Ε, κι' εγώ σ'ας περιμένω!»

Η δεσποινίς γίνεται ειρωνική: — Η ύπομηση κούριε, έχει τ'ά δριά της! Τ'ά αριθμό ζητάτε επί τέλους;

Τηλέφωνο να εισθ' ευγενής! «Εδώ και μια ώρα ζητώ: Η λύσια 43-74».

Τέλος να που παύνω τόν ταμειον τού κινηματογράφου.

— Δεσποινίς, μπορείτε να μου κρατήσετε δύο θέσεις; — Έκλεισε η ύπηρεσία έννοιόσεον.

— Τούλάχιστον πέστε μου υπάρχει θέσις; — Δεν ξέρω, κύριε.

«Έκλεισε βιαστικά τόν τηλέφωνο. Έβραξα από λύσσα: — Διάβολε, σ'ά τ'ες ό εργαζόμενες γυναίκες στρωμάτες που είναι!

— Όχι περισσότερο από τόν άνδρες.

— Α, με συχαρείς, οι άνδρες είναι πολύ λιγότερο σκληροί τών νεύρων τους.

— Τι λες εκεί; — Αυτό που σου λέω... Έξ' άλλου δεν χρειάζεται εσύ τ'ά γενικά συμπεράσματα να τ'ά μεριανή και να σκέπτεσαι ελίδες...

— Άς φάμε τώρα... Δεν υπάρχει λόγος να καυχιόμαστε για θεωρητικά ζητήματα.

— Στο τραπέζι εγώ ξαναρχίζω: — Πόσες φορές μου έτυχε στο ταχυδρομείο, να περιμένω την υπάλληλο να τ'έλος ανακαλύπτω τόν αριθμό. Ξεκρεμώ τόν

ΚΟΡΙΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΨΥΧΕΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ...

Και όμως τόν άγαπό. Κι' αυτός μ' άγαπά, είμαι βαθιά. Δεν μουάει αυτός με τόν παρῶν έκείνος που με παρῶν για ν' ανταλλάξουν λίγες ματιές, δυό γλαυκόλογα και να φύγουν σάν τις άνδραρες πεταλούδες. Έκείνοι έφτανε μια άνητική κίνησις μου για να φύγουν και να φτερουγίσουν άλλοι, σ' άλλο φως, σ' άλλον κορυσόν λουλουδίνες καρδιές.

Αυτός είναι τόν μεγάλος, τόν βαθύ και σοβαρό αίσθημα της ζωής μου. Τόν νοιώθω πώς μ' άγαπά βαθιά. Μ'έρες και μ'έρες τόρα μου άφίερωνε τις σκέψεις του, τις πράξεις του. Κουφά, χωρίς έπίδειξη, άλλα με μια συγκινητική έπισηνή με γεμίζει με την προσοχή του.

Όταν θάγουμε με παρέα, πάντα αυτός άνησχει και με προσέχει, αυτός μου είναι τόν παρῶν στις πλάτες μου όταν νάναι καλό, αυτός μ' έρωτά εάν μ' άρέσει τόν μέρος που θέλουμε να πάμε. Κι' εγώ συνήθισα στην έπισηνή αυτή στοργή και όταν δεν είναι ξένοιας καί μου λείπει, καί με θλίβει.

Έτσι γεννιόμην άνάμεσα μ'ας η οικειότητα, χωρίς να ανταλλάξω κανένα οριστικό λόγο, χωρίς μεγάλες λέξεις και περιλάμπρες ύποσχέσεις.

Χωρίς να πη, ο ένας στον άλλον σ' άγαπό, νοιώθω την άγάπη, και χωρίς να δώσωμε λόγον γάμου, νοιώθω πώς θα ζήσουμε την ζωή μας μαζί.

Τότε: — Χθές τόν βράδυ βρισκόμαστε μαζί στην βεράντα ενός φιλικού μας σπιτιού. Κυτάμεται σιωπηλοί κι' ο διδ τή νύχτα, μ' ένα άόριστο ευτυχισμένο χαμόγελο. Άπλωσε γόρσο στους άμους μου τόν χέρι του. Δεν κινήθηκα. Έμεινε έτσι μια στιγμή. Κι' άστρα σ'άνα, άφρα, έσκυψε πρῶς μένα και άναήθηκε να γελή μου, με γέλια, με σιγή. Άλλά σ'άνα κι' εγώ τρεβήθηκα και προχώρησα μέσα πρῶς τόν σιλήν. Δεν έπέμεινε μια έφρη γρήγορα από την συντοφιά, χωρίς να με συνοδεύη στο σπίτι μου όπως συνήθως.

Γιατί φέρεται έτσι; Άφρο τόν άγαπό, γιατί; Γιατί αυτή η άνησις, παρῶ την ίδια μου τή θέλησι;

Άρχίζω λίγο να τόν καταλαβαίνω. Αυτή η ένστικτική ντροπή ήταν ο τελειωτικός μου δισταγμός, πῶν δοξό δόληση στην μεγάλη περιπέτεια της ζωής μου. Ήταν σάν ένας πόθος να κρατήσω για λίγον καιρό άνήνη την γαλήνη της νεανίας μου έαυτοσύνης. Τόν έρω παρῶς μια μέρα... καί σ'άνα... θα με πάρη στην άγκαλιά του, και πῶν δεν θα αντίσταθώ καί τότε θα πῶν, δι. άνάη δεν είπαμε, λίγα τελειωτικά για τόν δεσμό μας, για την έντιμιά μας, για τόν γάμο μας.

Για χθές τόν βράδυ δεν μετανόησόν. Μόρφωσα την άναμνη της γλυκιάς αυτής στιγμής, πῶν την πλουτίζουν οι έλπίδες και τόν άνεια για τόν μέλλον.

Τελειωτοί δισταγμοί στο σκαλιστόν μιας νέας ζωής άναμνησις, πῶν κλείνει δια τόν κορυστόντα δνεσιν... Τελειωτοί δισταγμοί, νεανικοί πῶν θα διαλυθούν όπως η πῶνη η προήκη μέσα στην ένση τού ήλιου.

ΛΩΡΕΝΣ

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ

Την 18ην Μαΐου τού 1899 συνήλθαν δια πρώτην φοράν εις την Χάγη οι αντιπρόσωποι τών Έθνών δια να διενεθέρουν ειρηνικώς τας διαφοράς πῶν ίτησαν μεταξύ των. Την ήμεραν αυτήν εορτήν της «Καλής Θελήσεως» τα παιδιά της Ουαλλίας είχαν τόν 1922 την πρωτοβουλίαν να την διαλέξουν δια να στέλλουν σ'ά παιδιά όλου τού κόσμου ένα θερμό φιλικόν και ειρηνικόν χαρμόσυνο. Έκτοτε αυτό έπαναλαβάνεται τακτικά κάθε χρόνο. Και τ'ά παιδιά όλου τού κόσμου κάθε χρόνο άπαντούν με λόγια γεμάτα συγκίνησις και άγάπη στην έπίσημον αυτήν χαιρετισμόν τών παιδιών της Ουαλλίας. Σύμφωνα με τόν αίσθημα της Παγκοσμίου Συννομοσπονδίας τών Έσλαβεινικών Όργανώσεων, σ'ά περισσότερα σχολεία όλων τών Έθνών, γίνεται την ήμεραν αυτήν μικρά σχολική εορτή κατά την οποίαν συνάσσονται και στέλλονται ά άπαντήσεις εις τόν χαιρετισμόν πῶν τόν ραδιόφωνο μεταδίδει εις όλην την θήληση.

Τόν Έθνικόν Συμβούλιον τών Έλληνιδών πῶν εισηγάγε στον τόπον της συνήθιας τού έργοντος αυτού έορτασμού, έρόντισε καί έφ'όσον ν' άποστείλῃ σ'ά έθνη σχολικά και δια τού έπαιοντος σ'ά δημόσια, τόν έφετεινόν χαιρετισμόν, με την έπίδα να κάθε χρόνο περισσότερα θα συμμετέχουν σ' αυτόν.

Ο χαιρετισμός πῶν έξέχωνον κατός τ'ά παιδιά της Ουαλλίας την 18ην Μαΐου, έχει ως έξης:

«Μήνυμα από την Ουαλλία. Άγρόμα και νο... [ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 23ην ΣΕΛΙΔΑ]

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΝΑΝΥΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΑ «ΓΡΑΜΜΑΤΑ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 79

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΑΤΗΣΙΩΝ, άρ. 8

Τηλέφωνον 30.461

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΑΛΑΜΙΔΟΥ, άρ. 4

Τηλέφωνον 30.297

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΙΣ: ΕΛΕΝΗ ΣΙΦΝΑΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
— ΔΡΑΧΜΑΙ 3

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

20

ΜΑΪΟΥ

1938

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΝΑ ΤΡΩΣΚΑΛΑ Ή ΝΑ ΜΗ ΖΗΣ... ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

ΕΝΑΣ ΑΜΑΕΤΟΣ ΤΗΣ ΛΑΙΜΑΡΓΙΑΣ

ΚΑΘΩΣ ΚΑΝΙΖΟΝ ΕΞΠΛΩΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ, ΟΙ ΔΥΟ ΑΝΔΡΕΣ, ΕΙΧΑΝ ΠΡΟΦΑΝΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΦΛΟΥΡΙΑ.

—Εσύ, Έλεγε ο πῶν παραδοξολόγος σ'τόν φίλο του, πιστεύεις πῶς δραματική είναι η κατάσταση ενός δυστυχούς έρωτευμένου, ένός πλούσιου πῶν φταγών, ένός φιλόδοξου πῶν άπέτυχης, ένός νέου πῶν άρρώστιας... μιάς άμωφρης πῶν έγκας τόν μάτι της η πῶν της έπιασαν τ'ά δόντια και έπιμένεις πῶς δεν είναι δραματική η κατάσταση ένός λαίμαργου πῶν πῶν δεν έχει μια δκά λάβη να τόν γυμνήσῃ με καμιά δεκαριά αλγά και λεμόνια και να βουτήξῃ μέσα τις γαρίδες, τις πῶν έλκεντες γαρίδες πῶν υπάρχουν στην άγορά...

—Αν θες να άπεισέθης, μου φαίνεται πολύ έπιτυχημένο τόν παραδένειό σου...

—Και όμως, καί όμως, φίλε μου, εγώ γνώρισα από κοντά τόν άνθρωπο πῶν άλλο πάθος στη ζωή του δεν είχε από την καλοσύνη και πῶν πῶν γιατῶν πῶν έλειπε αυτή... Λεγότανε Γιάννης Φετῶς (φαίνεται πῶς τόν έπίθετο αυτό τόν δώσανε στον παππού του έπειδή έφτανε πολλή ψωμί). Ήταν έμπορος με ύπόληψη στην έπαργία μας. Καλός, γουρὸς άνθρωπος, δεν έφανε εύκαιρία πῶν να μὴν ξεμπροσθήσει τούς συμπατριώτες του. Είχε δικῶν παιδιὰ καί μια θοάμψη, νόστιμη γυναικά, πῶν ξεβόμωμεν συννά τόν κορυσόν τών παιδιών και την νευροκότητι της έπάνω σ'όν δυστυχῇ Φετῶ:

—Μιά μέρα καλή δεν είδα απ' όταν σέ πήρα, τού έλεγε. Τού κόκα μου γλαυκοπρόν ο κόσμος για τόν πῶν της μας... Παίγνια λογίων μετέδω, λένε πῶς έτοιμάζεις την Κυριακή... και πῶν είναι τ'ά φουστάνια σου; α; πῶν είναι να βγῶ κι' εγώ σάν άνθρωπος, σάν Κυρία σ'όν τόπο αυτόν;

—Μιά μέρα καλή δεν είδα απ' όταν σέ πήρα, τού έλεγε. Τού κόκα μου γλαυκοπρόν ο κόσμος για τόν πῶν της μας... Παίγνια λογίων μετέδω, λένε πῶς έτοιμάζεις την Κυριακή... και πῶν είναι τ'ά φουστάνια σου; α; πῶν είναι να βγῶ κι' εγώ σάν άνθρωπος, σάν Κυρία σ'όν τόπο αυτόν;

—Καλέ μου, μὴ νοιάζεσαι, θα γίνουν όλα... Θες τώρα κανένα σουβλάκι; Έφρασε ένα μπουτί...θαύμα... Θά σου κόψω ένα κομμάτι από τόν έμποτικό... καί με κομψόδικα καί ρίγανη...

—Άλλα λόγια... άσπρεθηκα τ'ά σουβλάκια σου. Ο Γιάννης ο Φετῶς έφτασε στην κοιλίαν, πετειμένιος πῶς θα έσβησε τ'ά περσόνια της γυναικάς του μ' ένα καλό μεζέ. Σήκωσε τ'ά μαντίνα του καί υπετέβαλε σ'όν σουβλάκι τις δυό δάδες κρέας. Καί όταν πῶν μεσούριζε τόν σπῆτι από τούς καρπούς, γυρίσε από δαυτίο σ'όν δωματίο και ένῶ ρουφούσε τόν αέρα έλεγε:

—Χι, γι, α; άρωμα, άνασταίνεται η ψυχή τού ανθρώπου. Καί όργανόταν τ'ά γελή του και τ'ά μάτια του και τόν στομάχι του και γοργολέδωσε τόν αέρα του και γόρευε η γλώσσα του, πῶν πῶν, άνάμωσα σ'ά γερά δόντια του.

Μιά μέρα ήμουν σ'όν γραφείο του καί μαζί μου ήταν και δυό βιομήχανοι περαστικοί. Τους είχα κουβαλήσει με ταξί για να τόν γνωρίσουν και να 'λίσουν μια έκπιδή γι' αυτόν συμφωνία. Οι άνθρωποι δεν είχαν λεπτό να γάσουν, γιατί έφρασε τόν τρανόν μετά ένα τέταρτο.

Την ώρα πῶν πῶν θα καταλήγαμε στην συμφωνία, ο υπάλληλος τόν κατῶν πῶν σ'όν σ'όν. Σηκώθηκε βιαστικά, ζήτησε συγγνώμην και έβρε, ένῶ τ'ά μάτια του λάμπανε όπως τόν έρωτευμένο πῶν τόν λένε πῶν περιμένει έξω η άγάπη του. Οι βιομήχανοι έβγαλαν τ'ά ρολόγια τους: Ένα λεπτό, δύο, τρία, πέντε, άργισαν να συσούν, να μετακινούνται σ'ά καθίσματά τους... Έγώ πῶν καθόμουν σ'ά καροφά. Νευριασμένος προνόμω πῶν της έξοδου τού γραφείου.

—Πῶν είναι τόν άφεντικό σου; ρωτά τόν υπάλληλο.

—Τ'ά φεντικό μου; άπέναντι σ'όν καφετζή... Τρέγω και τ'ά να δῶ: Ένας χωριάτης τού είχε φέρει βούτρω άγνῶ και για να τόν δοκιμάσῃ πήρε μια φέτα κεφαλοτύρι και τόν πῶν...

—Πῶν σ'όν φαίνεται τόν άρματῶν, μ' έρώτησε μόλις με είδα...καλό α; —Μά αδελφέ Γιάννη, οί άνθρωποι ξέρεις, θά φύγουν...

—Τόν βούτρω είναι για τόν φαγητό, όπως τ'ά μάτια τόν γοργῶν κόρη... και είχε να μῶν έρῶν...

—Τ'ά φεντικό μου; άπέναντι σ'όν καφετζή... Τρέγω και τ'ά να δῶ: Ένας χωριάτης τού είχε φέρει βούτρω άγνῶ και για να τόν δοκιμάσῃ πήρε μια φέτα κεφαλοτύρι και τόν πῶν...

—Πῶν σ'όν φαίνεται τόν άρματῶν, μ' έρώτησε μόλις με είδα...καλό α; —Μά αδελφέ Γιάννη, οί άνθρωποι ξέρεις, θά φύγουν...

—Τόν βούτρω είναι για τόν φαγητό, όπως τ'ά μάτια τόν γοργῶν κόρη... και είχε να μῶν έρῶν...

—Τ'ά φεντικό μου; άπέναντι σ'όν καφετζή... Τρέγω και τ'ά να δῶ: Ένας χωριάτης τού είχε φέρει βούτρω άγνῶ και για να τόν δοκιμάσῃ πήρε μια φέτα κεφαλοτύρι και τόν πῶν...

—Πῶν σ'όν φαίνεται τόν άρματῶν, μ' έρώτησε μόλις με είδα...καλό α; —Μά αδελφέ Γιάννη, οί άνθρωποι ξέρεις, θά φύγουν...

—Τόν βούτρω είναι για τόν φαγητό, όπως τ'ά μάτια τόν γοργῶν κόρη... και είχε να μῶν έρῶν...

—Τ'ά φεντικό μου; άπέναντι σ'όν καφετζή... Τρέγω και τ'ά να δῶ: Ένας χωριάτης τού είχε φέρει βούτρω άγνῶ και για να τόν δοκιμάσῃ πήρε μια φέτα κεφαλοτύρι και τόν πῶν...

—Πῶν σ'όν φαίνεται τόν άρματῶν, μ' έρώτησε μόλις με είδα...καλό α; —Μά αδελφέ Γιάννη, οί άνθρωποι ξέρεις, θά φύγουν...

—Τόν βούτρω είναι για τόν φαγητό, όπως τ'ά μάτια τόν γοργῶν κόρη... και είχε να μῶν έρῶν...

—Τ'ά φεντικό μου; άπέναντι σ'όν καφετζή... Τρέγω και τ'ά να δῶ: Ένας χωριάτης τού είχε φέρει βούτρω άγνῶ και για να τόν δοκιμάσῃ πήρε μια φέτα κεφαλοτύρι και τόν πῶν...

—Πῶν σ'όν φαίνεται τόν άρματῶν, μ' έρώτησε μόλις με είδα...καλό α; —Μά αδελφέ Γιάννη, οί άνθρωποι ξέρεις, θά φύγουν...

—Τόν βούτρω είναι για τόν φαγητό, όπως τ'ά μάτια τόν γοργῶν κόρη... και είχε να μῶν έρῶν...

—Τ'ά φεντικό μου; άπέναντι σ'όν καφετζή... Τρέγω και τ'ά να δῶ: Ένας χωριάτης τού είχε φέρει βούτρω άγνῶ και για να τόν δοκιμάσῃ πήρε μια φέτα κεφαλοτύρι και τόν πῶν...

—Πῶν σ'όν φαίνεται τόν άρματῶν, μ' έρώτησε μόλις με είδα...καλό α; —Μά αδελφέ Γιάννη, οί άνθρωποι ξέρεις, θά φύγουν...

αυτός ο χριστιανός μήνες... έρχομαι λοιπόν...έρχομαι άμέσως, φθάνω.

—Όταν γυρίσαμε οί άνθρωποι είχαν φύγει. —Την γάσαμε την γάσαμε... είπα περιλυσσο... Καταλάβαινα πῶς είχε στενωποσθῇ πολύ, άλλα θά τού ήταν άδύνατο να περιμένει έστω και πέντε λεπτά την δοκιμή τού βουτύρου...

Μιά μέρα στη γιορτή του προσκάλεσε και μέν...

«Κόσεις τόν κρέας, τόν τρίβεις με λεμόνι...»

και πολλούς άλλους με τούς όποιους είχε έμπορικέ δοσοληψίες. Τί παρίστανε τόν τρωπέλι του μῶν άδύνατο να τόν περιγράψω... είχε μεζέ και με μουλό ψαριού άκόμη, είχε τόν κρέας με γάσου τρόπος μ'αμειβεμένο.

—Τι είν, αυτό; ρωτούσαν οί άνθρωποι καθώς γείονταν τ'ά περίεργα κατασκευάσματα.

—Αυτό; Θά σ'ας τόν έξηγήσω άμέσως... Έλεγε ο Φετῶς.

«Α, να τόν έβλεπες τί έκφρασις έπαυσε... Ποτέ κατῶν δεν έξηγήσε με τέτοια φλόγα τ'ά έργα του...ποτέ στρατηγός δεν περιέγραψε με τόση ζωή τις νίκης του... «Κόσεις τόν κρέας, τόν τρίβεις με λεμόνι, καί τόν αλάτισσον...» τόν έβλεπες βούτρω άγνῶ και τόν βάζεις άνάμεσα σ'όν φρέσκες νουμέτες και μέσα σ'όν καθερό γαστρί, πῶν καλοψησέ έτοιμάσεις μια σάλτσα, με ψιλοκομμένο μαιντανό, κρεμμύδι, λίγη κανέλα...» άδύνατον να τόν παρακαλώθη σ'όν τ'ά δαυτά τού έκινούσαν σάν να κρατούσθῃ τόν κρέας σ'όν γέρια και να τόν πασπατεύει... η κοιλία τού έκανε μικρούς κύκλους, πῶν πῶν τ'ά δεξιά πῶν τ'ά άριστερά, και δεν ήταν μεγάλη κοιλία, α; όχι, ο Φετῶς ήταν γελάτος και ψηλός άνδρας, μ'ά δεν ήταν παχύς... δεν έφρασε πῶν, μ'ά πῶν... πάντοτε «τσιμπούρα»... Τόν πῶν γι' αυτόν ήταν, τόν γένη, να κάνη τις στιγμές αυτές εύδωμοντες έκαθάρων, σκοπό, ικανοποίησι... τόν έκάλεσε σ'όν πῶν πῶν πῶν ψυχική άνάγη και πῶν πῶν πῶν έλκους είναι τόν κρέας, οί γυναίκες, τ'ά γαστρί, η τέχνη...

«Κόσεις τόν κρέας, τόν τρίβεις με λεμόνι...»

και πολλούς άλλους με τούς όποιους είχε έμπορικέ δοσοληψίες. Τί παρίστανε τόν τρωπέλι του μῶν άδύνατο να τόν περιγράψω... είχε μεζέ και με μουλό ψαριού άκόμη, είχε τόν κρέας με γάσου τρόπος μ'αμειβεμένο.

—Τι είν, αυτό; ρωτούσαν οί άνθρωποι καθώς γείονταν τ'ά περίεργα κατασκευάσματα.

—Αυτό; Θά σ'ας τόν έξηγήσω άμέσως... Έλεγε ο Φετῶς.

«Α, να τόν έβλεπες τί έκφρασις έπαυσε... Ποτέ κατῶν δεν έξηγήσε με τέτοια φλόγα τ'ά έργα του...ποτέ στρατηγός δεν περιέγραψε με τόση ζωή τις

ΕΚΛΕΒΚΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΡΩΣ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ
ROSNY

Ο ΚΛΩΝΤ την είχε συναντήσει για πρώτη φορά στην Λουκέρνη και την αγάπησε αμέσως. «Η λεπτή γλωσσίδα της, τα ρεμβώδη μάτια της που μέσα τους έπαιζαν οικίες, όπως παίζουν τα σύννεφα στη λιμνή, το κάπως άργό βήμα της και ο λαμιά της που γύρω του έπαιζαν τα άφθονα μαλλιά της, όλα είχαν γι' αυτόν μια γοητεία πρωτοφανή, κάτι που του συνέπαιρνε την καρδιά και τον κατασυνκρινόσε.

Κι' εκείνη έμοιαζε να τον προσέχει και να συγκινηθεί κάπως από το θαυμασμό που της έδειχνε, όταν όμως φάνηκε καθαρά πως την φλέρισε, αυτή δεν ανταποκρίθηκε. Την ζήτησε γι' αυτή η ίδια ύστερα από λίγων ημερών διαταγούς έδωσε την συγκατάθεσή της. Κατένευε όμως λόγους παράφορος αγάπης δεν βγήκε από το στόμα της. —Μου φαίνεται πως θα σε αγαπήσω! του έλεγε συχνά.

«Εκείνος ήταν πολύ έρωτευμένος για να απαντήσει παραπάνω. Άνθηκε στην σκολή εκείνων που πιστεύουν πως για τις περισσότερες νέες ο έρωας ακολουθεί τον γάμο.

«Η Κλαίρη δεν ήταν βεβαίως από τις γυναίκες αυτές. Γι' αυτό και υπήρξε μια θλιμμένη σύζυγος. Έγινε υπέρτονη γλωσσίδα, τα μάγουλά της ρουφώθηκαν και έδειχνε μια αδιαία για κάθε τι.

«Ο Κλώντ που είχε κλειστεί όλη του την ετυχία στην γυναίκα του, άρχισε να αισθάνεται μια απογοήτευση και να μαυτεύει πως η γυναίκα του το κρύβει κάποιο μυστικό. Διακριτικός από ιδιοσυγκρασία και από ταπεινότητα, απέφυγε να την ερωτήσει. Όσο όμως την έβλεπε να οβηί μες στα μάτια του, τόσο η θλίψη και η ανησυχία του, μεγάλωναν. Διερωτόταν πιά, εάν δεν ήταν καθήκον του να την ερωτήσει και να την βοηθήσει, αν ήταν δυνατόν.

Κι' ένα πρωί θλιβερό και ύγρο το Οκτωβρίου που ο ούρανός ήταν βαρεία συννεφιασμένος πήρε την απόφαση και την ρώτησε.

«Αρνήθηκε επί ώρα να του πη τι είχε ακριβώς, αλλά ήταν πολύ τιμωρη και άκέραιος χαρακτήρ, ώστε να του κρύψει πως κάτι, όσπου υπήρχε. Και όταν εκείνος πιά της έλεγε πως θα έψαχνε με κάθε τρόπο να ανακαλύψει το μυστικό της, με δάκρυα στα μάτια του ώμολόγησε πως είχε αγαπήσει έναν άνδρα, έναν άνδρα που εγκατέλειψε για τι προσέβαλε τον αδελφό της. Τότε ακριβώς που απέφασε να τον ξεχάσει, βρέθηκε στον δρόμο της ο Κλώντ, με αλλοίμονο το παρελθόν έννοιασε να επέμνη την επί της τυραννίας.

«Η εξομολόγησις αυτή έφριξε τον

Κλώντ σε μεγάλη απελπισία. «Επί μέρες αισθανότανε ένα μίσος κατά της γυναίκας του, κι' ενώ γύριζε στις δουλειές του ή έζηλε τον άποροφύσε, τον τυραννόσε, τον έκανε να σκέπτεται, να σκοτώσει ή να σκοτωθεί.

«Όταν όμως είδε την Κλαίρη να πέφτει στο κρεβάτι, με γυαλιστά τα μάτια από τον πυρετό, ή στοργή και ή αγάπη κατέπνιξαν τον έγωισμό του. «Εάν μπορούσε να ενώσει την Κλαίρη, μ' αυτόν που αγαπούσε, εκείνος δεν θα ήταν πιο δυστυχής από τότε και θα έσώζετο και η Κλαίρη.

«Ο φυσικός πόλεμος ήταν σκληρός. Η φύσις μας σέρνει, θαρρείς, να εκδι-

κόμω, έλκυστικό, δυνατό, γεννημένο θαρρείς να άρσει στις γυναίκες.

«Η γυναίκα του, όσπου είχε για τρεθεί. Ήδη από την τρίτη ημέρα σηκώθηκε από το κρεβάτι. Το γρώμα, το κέφι, η λάμψις των ματιών ξαναγύρισαν στο πρόσωπό της. Μια νέα Κλαίρη, παρουσιάζοντανε στα πονεμένα μάτια του Κλώντ που την θαύμαζε.

«Άρχισε λίγο - λίγο να περπατά και την όγδοη ημέρα ζήτησε από τον άνδρα της να την συνοδεύσει λίγο στον κήπο.

«Αν και Νοέμβριος, ο καιρός ήταν τόσο ζεστός που θ'α έλεγε κανείς πως

ήταν μια Μαγιάτικη μέρα. Ο ήλιος γάιδεσε τα τελευταία λουλούδια του κήπου. Τα τριαντάφυλλα κομάρωναν ακόμη στα κλαριά τους. Έκείνη άκουμπουσε ελαφρά επάνω στο μπράτσο του άνδρα της και σιωπούσε.

«Υστερα του έλεγε σιγά, με μια φωνή βαρειά από συγκίνηση: —Κλώντ... τι καλός περ υπήρξες για μένα! Ήθελε μου δεν μπορώ ακόμα να πιστέω στη γυναικαδωρία σου! —Επρέπε να σε σώσω... Όλα τα άλλα δεν υπήρχαν για μένα εμπρός στην όγεια σου.

Του άπότησε συγκινημένη: —Και να που με έσωσε πράγματι... Έκείνος γλώμιασε και αναστατάθηκε ολόκληρος. —Όστε επέτυχας, αϊ! Δεν μου μένει

ήταν μια Μαγιάτικη μέρα. Ο ήλιος γάιδεσε τα τελευταία λουλούδια του κήπου. Τα τριαντάφυλλα κομάρωναν ακόμη στα κλαριά τους. Έκείνη άκουμπουσε ελαφρά επάνω στο μπράτσο του άνδρα της και σιωπούσε.

«Υστερα του έλεγε σιγά, με μια φωνή βαρειά από συγκίνηση: —Κλώντ... τι καλός περ υπήρξες για μένα! Ήθελε μου δεν μπορώ ακόμα να πιστέω στη γυναικαδωρία σου! —Επρέπε να σε σώσω... Όλα τα άλλα δεν υπήρχαν για μένα εμπρός στην όγεια σου.

Του άπότησε συγκινημένη: —Και να που με έσωσε πράγματι... Έκείνος γλώμιασε και αναστατάθηκε ολόκληρος. —Όστε επέτυχας, αϊ! Δεν μου μένει

τώρα παρά να άποτελειώσω το πείραμα...

—Θα με συγγωρήσεις ποτέ; Θέλησε να της απαντήσει με δέν μπόρεσε: Τα δόντια του είχαν σφίξει και ο λαμιάς του ήταν ξερός. Η καρδιά του χτυπούσε τόσο βίαια που αισθανότανε ζάλη...

—Θα ξεγάσης ποτέ την τρέλλα μου αυτή; Θέε μου τι σου χρωστάω, τι σου χρωστάω... Μόλις ξαναείδα αυτόν τον άνθρωπο, Κλώντ, κατάλαβα πως θα τελειωναν οι πάρες μου... Και μέρα με την ημέρα νυγνίζονα πιο βέβαια. Κι' όσο κι' αν ήξερα πως πονάει, έπρεπε να δοκιμάσω έως το τέλος...

—Γιάννη Κλαίρη, σου ζητώ σαν χάρι να σταματήσεις εδώ... Δέχομαι να σ' αφήσω να παντρευτείς αυτόν που σε κάνει τόσο εύτυχισμένη...

Στά μάτια του είχαν ανέβει τα δάκρυα, όσο κι' αν τα έδιωχνε. Έκείνη στήριγθηκε περισσότερο στο μπράτσο του. Περπάτησαν ώρα πολλή χωρίς να πουν λέξη.

Για μια στιγμή εκείνη στάθηκε: —Νά ένας όμορφος τριαντάφυλλο φθινοπωρινό, είπε. Όταν ήμουν στο κρεβάτι μελέτησα, να σηκωθώ και το πρώτο τριαντάφυλλο που θα δώ να το δώσω στον άνδρα που αγαπώ.

Τράβηξε το μπράτσο της από τον Κλώντ και προχώρησε προς την τριαντάφυλλια.

Τόση σκληρότητα, τόσο μίσος λοιπόν έκρουε η τρυφερά αυτή γυναίκα; Δεν είχε ούτε οίκτο καν γι' αυτόν που ομολόγησε τόσο υψηλά στο μυστήριό της θυσίας. «Έκοψε το λουλούδι και γύριζε σφοδρή, μ' ένα γογγύζιο μυστηριώδες, με μια λάμψη πρωτοφανή.

—Εάν μ' αγαπάς ακόμη Κλώντ, του έλεγε, πάρε το τριαντάφυλλο αυτό.

«Εκείνος τα έγασε, γλώμιασε, κινήθηκε σαν να ήθελε να βεβαιωθεί πως είναι ο ίδιος. Και ύστερα μια χαρά απέκρινε το γέμισμα στο στήθος. «Εκείνη άκούμπησε το κεφάλι της στον ώμο του στοργικά:

—Αγάπη μου, του έλεγε... τι θαυματουργός που είναι η θυσία.

Z. ROSNY

Προπαγανδίζετε

για την διάδοσή της «Γυναίκας». Πείστε έστω και μ ι α φίλη σας να γίνη αναγνώστρια.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

«Ετσι ή «Γυναίκα» θα μπορεί να γίνεται από φύλλο σε φύλλο καλλίτερη.

ΑΣ ΜΙΛΗΣΩΜΕ ΜΕ ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΕΝΑΚΑΛΟΦΛΕΡΤΜΠΟΡΕΙΝΑΚΑΤΑΛΛΗΝΗ
Σ' ΕΝΑΝ ΚΑΛΟ ΓΑΜΟ; ΤΙ ΕΙΝΕ ΟΜΩΣ ΤΟ ΦΛΕΡΤ;

Άγαπητή «Γυναίκα».

ΣΥΓΧΩΡΕΞΕ το θάρρος τεσσάρων κοριτσιών που έρχονται να σου ζητήσουν με έμπιστοσύνη μια συμβουλή. Νομίζεις ότι τα κορίτσια από τα 17 τους χρόνια μπορούν να φλερτάρουν; Τι στάσι πρέπει να πάρουν το μοντέρνο κορίτσι εμπρός στους νέους; Μπορεί ένα φλερτ να έμποδισή τον γάμο; Μπορεί ένα καλό φλερτ να καταλήξει σ' έναν καλό γάμο;

Δεσποινίδες,

Το πρώτο που θα σ'α ερωτούσε ένας άλλος θα ήταν: Τι έννοιασε με την λέξη φλερτ; Έγώ όμως που ζω μέσα στους νέους, ξέρω επάνω κάτω τι είναι το φλερτ που έννοιασε. Είναι ένα γαριτωμένο παιχνίδι, που μπορεί να γίνη και επικίνδυνο όταν δείχνει κανείς μεγάλη εγκατάλειψη. Υπάρχουν, νομίζω, είκοσι, τριάντα τύποι φλερτ, όσοι τύποι κοριτσιών, και είμαι βεβαίως ήδη με το κεφάλι μου να τσεκάρω δεν θα υπήρχε ούτε μια που να αντιλαμβάνεται κατά τον ίδιο τρόπο με την άλλη το φλερτ.

«Όχι, κι' αν είναι όμως εύκολο, αισθηματικό σπορ, όνειροπόλο ή πολυμηνό, χρειάζεται πάντοτε πολύ αυτοκυριαρχία, λίγο πάθος και προπαντός άρκετη λογική και μέτρο.

Το φλερτ είναι μια εύκολη και εύχαριστη μορφή του έρωτος, γίνεται όμως πολύ λίγο παγινιώσι όταν την πρώτη νεότητά, όπως στείς, άνοιξι κανένας τους νόμους και τις ποινιές του παγινιδίου, και μπορεί να διατρέξει κινδύνους τόσο μάλλον σοβαρούς όσο οι κινδύνους αυτοί είναι όρατοι.

Το βασικό γόρσιμα του έρωτος από το φλερτ είναι ότι αυτό το τελευταίο έχει πολύ δέος συντροφικότητας και φιλίας, γι' αυτό και δεν πρέπει ποτέ να ξεγινέται αυτό και να θυσιάζεται στο αισθηματικό και στα παρεπόμενά του.

«Η στάσις της νέας πρό των νέων

άνδρων εξαρτάται κι' αυτή από τον χαρακτήρα της.

Το εύθυμο μά ελκρινές κορίτσι, μέσα στην χαρά της συντροφικότητας

πρός ίσον, ή ελευθερία της σκέψης και όλη ή ελκρινεία που γέννηται από τόσος και ή μικτή μόρφωσις των νέων επιτρέπουν σήμερα ένα ακίνδυ-

έκμυστηρεύσεις, όνειροπολήσεις, αισθηματικούς περιπάτους, ποιήσι και μουσική, είναι πολύ π ι ο επικίνδυνο γιατί πλησιάζουν σχεδόν τον έρωτα.

Οι νέοι μάλιστα που προτιμούν αυτά τα μέσα είναι πολύ π ι ο επικίνδυνο από τους πολυμηνούς που δεν έγγιζουν ποτέ την καρδιά και το πνεύμα. Τέτοιες αισθηματικές σχέσεις μπορεί να καταλήξουν σε πάθος άγριο για την πρώτη αυτή νεότητά που έχει να αφιερωθή με κάποια συγκέντρωσι σε τόσα άλλα πράγματα.

«Ένα φλερτ μπορεί κάλλιστα να καταλήξει σε γάμο, συνήθως όμως γίνεται εμπόδιο στο γάμο. Οι νέοι συγκινούνται πολύ από την διαγωγή των γυναικών, όχι απλά για λόγους ήθους αλλά γιατί είναι φορμαρισμένοι π ι α άνδρες με φιλότιμο και έγωισμό. Φοβούνται πως ή ελαφρότητα μιας νέας μπορεί να ξεελιθή σε απιστία σούζου. Οι ελαφρές νέες ίσως να έχουν περισσότερες έπιτυχιές, να περιβάλλονται από πολλούς άνδρες που κάτι ελπίζουν, αλλά έχουν λίγες ελπίδες να φθάσουν έως τον γάμο.

Κατά γενικών κανόνων Δεσποινίδες μου, ό νέος σήμερα άρριζει από κάποιο φλερτ που βίαι βάζει για συμβίωση και έγκληνεται από τους γονείς. Πέρασε π ι α ο καιρός που ο γάμος σήμαινε συνεννόησι μεταξύ των οικογενειών, χωρίς καν την συγκατάθεσι των ενδιαφερομένων... Οι νέοι σήμερα διαλέγονται μεταξύ των και έρωτα πλέρια δίκαιο, γιατί αυτοί θα συζητούν και όχι οι γονείς των.

Το φλερτ τους επιτρέπει να γνωριστούν και να γοιωσουν εύκολα όταν δεν ταυρίζονται.

«Ο μόνος κώνων που πρέπει να μην ξεγινάτε ποτέ είναι, ότι το φλερτ δεν είναι έρωας, γιατί ο έρωας άρριζει από την πλήρη εγκατάλειψη του έαυτού μας.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

βρίσκει πάντοτε γίλια μέσα να επιβάλλει σεβασμό και στούς π ι ο πολυμηνούς, γιατί τους αναγκάζει να άνοιξουν τα γαριτά στο τραπεζί, δηλαδή να δείξουν το παγινίδι τους. Το εύθυμο ήθος, ή φιλική συζήτησις ίσως

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

Τά φλερτ με μοναχικές εξόδους, με

ΣΕ ΝΕΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΝΕΑΝΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΕΝΑΣ μεγάλος ράπτης του Παρισιού λέγει: «Η γυναίκα που διέτηρε την νεανικότητά της, γάρ τις σπόρ και στις περιπτώσεις της ωμορφιάς της, έχει καθήκον, να μένει νέα και να ντυνεται νεανικά».

Ο ίδιος λέγει: «Νά δημιουργώ ει-

μὲ ποικίλα αξεσουάρ. Τέλος, κολακεύει την φρεσκάδα των νέων δεσποινίδων: από τις πολύ ελαφρές, που είναι σαν άσπρα τριαντάφυλλα ή κρίνα, έως τις γλωμέρες μελαγχρινές που μας θυμίζουν τις καμέλιες ή εξωτικά λουλούδια.

Παραδειγμένα ότι το κατάλυκο εί-

στες, ανάμικτες, όπως π.χ. τα μώβ-γκριζάτ, τα κιτρινοπράσινα, τα ροζ προς το μπλέ. Με λίγα λόγια, τα «ψεύτικα χρώματα». Είναι λεπτά, εξάισια, ποιητικά και ό,τι άλλο θέλετε, αλλά δεν είναι νεανικά. Τα χρώματα αυτά θά προσθέσουν γρόνια στην κόρη σας, όσο νέα κι αν είναι.

τορθώσει να μεγαλώσει τα γρόνια της, δείχνει κακό γούστο. Το βραδυό νεανικό φόρεμα προϋποθέτει φαρδιά φού-ντα, με μικρό «χορσά», χωρίς μεγάλο ντεκολτέ. Προορίζεται την γυνή πλατή και τους γομνούς ώμους για τα καλοκαιρινά σας φορέματα, της πλατιάς. Έκει μπορείτε, χωρίς κανένα άποιο,

1) Βραδυό φόρεμα για νέες κοπέλλες από άσπρο λινό, με φαρδιά ζώνη από βελούδο σατέν. 2) Βραδυό φόρεμα από άσπρο γκρό-γκράιν, γαυρισμένο με άσπρη δαντέλλα βενίζ. 3) Φόρεμα από άσπρη μουσελίνα, δύο πλάτες. 4) Βραδυό φόρεμα από άσπρη όργαντζα ένταξτε, με όργαντζα μαρλιν. Ζώνη από βελούδο μαρλιν.

δικά μοντέλλα για τις γυναίκες ωριμής ηλικίας, είναι σαν να θέλω να τις καταδικάσω σε πρόωγη γηραιαία, που συχνά είναι άδικο.

Όταν παρουσιάζετε ένα νεανικό φόρεμα σε μία γυναίκα, θά βρη τον τρόπο να φαίνεται νέα.

Το φόρεμα δεν πρέπει να προδίδη την ηλικία, ή γυναίκα πρέπει να δίδη ηλικία στο φόρεμα και αυτό το κατορθώνει πάντοτε.

Αυτό είναι μία γαριτωμένη παραδοξολογία και όμως, τίποτα δεν είναι πιο σωστό και πιο καλά παρατηρημένο.

Το «νεανικό» φόρεμα υπάρχει. Έμεις πρέπει να το ανακαλύψουμε. Και αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο, πρό πάντων όταν πρόκειται να ντυθῇ μία νέα κοπέλλα.

«Ας δοῦμε σήμερα την άποψι αυτή. Πώς πρέπει και πως δεν πρέπει να ντυνεται ή νέα κοπέλλα, για να είναι έντελως μέσα στην απαιτούμενη νότα της κομψότητας».

«Ας δοῦμε πρώτα τα φορέματα των νέων κοριτσιών και έπειτα ας εξετάσουμε μερικά «νεανικά» φορέματα που ταίριαζουν σε όλες τις ηλικίες.

ΑΝΟΙΚΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
Για να είναι ένα φόρεμα νεανικό, πρέπει να είναι ανοιχτόχρωμο (μιλούμε για βραδυά φορέματα, για φορέματα γορού).

Το άσπρο χρώμα είναι το πιο νεανικό, από τις ανοικτές αποχρώσεις και έχει το πρακτικό πλεονέκτημα, να είναι εύκολοφρότο, με κάθε μαντό και

να το ιδεώδες στόλισμα των νέων κοριτσιών. Αλλά δεν γάνουν καθόλου σε κομψότητα και νεανικότητα, αν διαλέξετε γι' αυτά χρώματα μπλέ-σιέλ, ροζ-πάλ ή πιο ζωηρό ροζ, που κολακεύει τόσο πολύ τις ζωηρές μελαγχρινές.

ΜΕΡΙΚΑ «ΟΧΙ»
Μην διαλέξετε ποτέ για τα νέα κορίτσια διάμεσες αποχρώσεις, ακαθόρι-

Τι είναι ένα φορεματάκι;

«Ένα φορεματάκι είναι ένα φόρεμα χωρίς αξεσουάρ». Γι' αυτό είναι πάντοτε από, παύμα όμως που δεν σημαίνει ότι είναι και καλό. Άνετα είναι για να είναι τέλεια, χρειάζεται στην απόλυτη του χάσινα προσωπικότητα, όφρα μελετημένη ζωή και μία άνιψήιση λεπτομέρεια (μία νόνα).

ΠΟΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΓΙΑ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ;
Τα διακριτικά ύφασματα, τα οποία δεν προσκαλούν τα βλέμματα. Η έλλογη των αξεσουάρ να γίνεται με προσοχή και έπιτηδειότητα. Τα ύφασματα πού είναι από, αλλά με καλό γούστο σεβάρα αλλά και εξετημένη.

Είναι λεπτά λινά, μονόχρωμα ή με λίγες γραμμές. Σουά με πονά, κατ μάτ μονόχρωμα ή έμπρομ. Ποτέ με κτυπήτά, αλλά πάντοτε με μικρά και λογικά σχέδια.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ;
Όλα τα χρώματα, φωτεινά, ζοηρά ή πα-

στελ, ανάλογα με την φυσιογνωμία και το γούστο της κάθε κυρίας. Να αποφεύγετε στα καλοκαιρινά φορεματάκια τα σκούρα χρώματα.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ «ΩΡΑ» ΓΙΑ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ;
Καμιά ιδιαίτερη και αδιάφορα όλες. Δηλαδή, μπορείτε να παρουσιάσετε το πού με φορεματάκι στο γαμείο, στον περίπατο και στο σπίτι. Έπίσης και το άπογευμα σ' ένα φιλικό σπίτι ή να δεχθῇτε λίγες φίλες σας στο δικό σας. Το φορεματάκι φοριέται παντού και είναι κομψό και εύταρυσταίο σε κάθε ώρα και σε κάθε περίσταση.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

«Ένα φορεματάκι είναι απαραίτητο σε κάθε γυναίκα. Την εξυπηρετεί πάντοτε. Το φορεί πάντα με ευχαρίστηση, γιατί είναι βεβαία, ότι θα είναι πάντα όπως πρέπει ντυμένη, ούτε ποτέ άπεινη, ούτε ποτέ πρόχειρα.

Νά δυσπιστείτε επίσης στα γυαλιστά και πλούσια ύφασματα. Ότι είναι πλούσιο προσθέτει ηλικία. Τό σπέν, το μουαρέ, το μεταξωτό βελούδο δεν ταίριαζουν στα είκοσι γρόνια. Πρό πάντων, όχι, όχι, έφαρμυστά και ντρα-παρισμένα φορέματα! Η νέα κοπέλλα, που δείχνει και διαγράφει τις γραμμές της, κινδυνεύει να φαίνεται τριάντα έτών. Και αν ακόμη δεν κα-

νά αναδείξετε την όφρα πλαστικότητα του σώματός σας. Ακόμη ένα «όχι» αναντίρρητο: να αποφεύγετε κάθε έπιδεικτική και γυαλιστή γαριτωμά. Ούτε γυαλά κεντήματα, ούτε παγιέττες, ούτε στράς, ούτε πολύτιμες γούνες, ούτε πολύχρωμα πασμαντερί. Όλα αυτά τα οποία είναι παραδεκτά σε βραδυό φόρεμα «κυρία» δεν έχουν καθόλου την θέση τους, σε φορέματα νέων κοριτσιών.

Άνετα είναι ή σημερινή μόδα συμβαλεύει τις κορδέλλες. Χρησιμοποιήσατε τις λαιπών όσο μπορείτε. Η κορδέλλα είναι πάντοτε μία νεανική και φρέσκια γαριτωμά.

ΝΕΑΝΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΗΛΙΚΙΕΣ

Με όργαντζα γίνονται θαυμάσια βραδυά φορέματα για νέες κυρίες. Η φρεσκάδα του δίδει κάτι το νεανικό, ώστε κάθε κυρία που το φορεί να κερδίζει αφάνταστα. Ένα φόρεμα που μπορεί να φορεθῇ σε κάθε ηλικία και να είναι πάντοτε νεανικό, γαρίς να κτυπά άσχημα στο μάτι, είναι το άσπρο έμπρομ με μαύρα μοτίβ. Το μόνο που πρέπει να προσέξῃ κάθε κυρία, ανάλογα με την ηλικία της, είναι να προσαρμόσει τις γραμμές του.

Στο μαύρο φόρεμα δίδετε ένα νεανικό τόνο, αν το συμπληρώσετε με ένα μικρό μολυαρό, από άσπρη κυτορί δαντέλλα.

Νεανικά ύφασματα είναι τα λινά ένγκροστε με δαντέλλα και οι όργαντζα, που τόσο τις προτιμά έφρετος ή μόδα, για τα καλοκαιρινά φορέματα.

ΕΙΜΕΘΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ:

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΕΦΕΤΟΣ ΤΟ ΜΩΒ

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ έθεωρήθηκε σπάνια, όταν ένας μεγάλος ράπτης έλανοά-ρησε το χρώμα της Όπερας, δηλαδή το μώβ με τα φρέσκα χρώματα των ορχιδαιδών ή της ντάμας. Το παλιό αυτό χρώμα, έξω από την μόδα έθεωρείτο ως γεροντικό, προσωρισμένο μόνο για τους καρδιναλίους, τέλος ένα χρώμα «αφόρετο» για μία νέα γυναίκα.

Τό μωβον να το φρεσκό-σση μόνο μερικές τολμη-ρες κομψές γυναίκες. Υ-σταρα ή έλαιοτρία αυτή εξαπατρε.

Αλλά ή άγάπη άγαν-πνύ... και ή μόδα έπίσης. Τό χρώμα της Όπερας έ-καμε τον δρόμο του στον κόσμο, όπως οι πηγές στη γή.

Νά το δωας τάφα που

1) Άπλό φορεματάκι από λαί νά, με βοθαές πέτιες στη φ-ά-στα. 2) Χαριτωμένο φορεματάκι από τισόρ, γαυρισμένο με νεκρούπ. 3) Φορεματάκι από κρέπ ντ' άμπελ. Το πλάστρον συναίρεται με την ζώνη. 4) Τρεις μικρά εόνγκοι από γκρό-γκράιν κλείνουν το άμπρεσέμαν του άπλου αυτού φορέματος από έρσεύ. 5) Χαριτωμένο έμπρομ έφόρεμα. Το άμπρεσέμαν και οι τσέπες γαυρισμένα με βολάν πλάσε. 6) Ένα ζωηρόχρωμο ζαμπο δίδει μία εθιμη νότα στο σκούρο αυτό φορεματάκι από πλάσε. 7) Κομψό φορεματάκι από άσπρο κολλά. Φούστα πλάσε. Το πλάστρον, ή γιακάς και τα μανίκια γαυρισμένα με βολάν από το ίδιο ύφασμα. 8) Άπλό έμπρομ φορεματάκι σουαίει στο λαμπο και δένει με Ένα μικρό φύλλα.

Ξαναφαινεται, που άνατηρή θρησκεινικά κα καταστά την κομψότητα με τις γλυκειές απο-χρώσεις του, τις άποιες μας έπιδώλλει: μωβ, λιλά, ροζ-μώβ, συλαμέν. Όλη ή παλέτα των ούτρα-παλέ και οι τελευταίες αποχρώσεις του ούραίνου τόβου.

Νομίζει κανείς ότι βλέπει τον κόσμο ανά-μεσα από έναν άμεινστο, άποος ο αυτοκάτωος Νέρον.

Μπορούμε ίσως να εξηγήσουμε το ξαγνικό αυτό γούστο, με την επάνοδο του ρομαντι-σμού, του οποίου το μώβ ήταν πάντοτε το συμβολικό χρώμα...

Οι αποχρώσεις του μώβ έναρμονίζονται θαυ-μάσια με την άνοιξη, της οποίας τα πρώτα λουλούδια είναι μώβ, άειανθοί, κρήνοι και άνεμόνες.

Άλλος τε, τα λεπτά αυτά λουλούδια μας άρέσουν ιδιαίτερος, ως στόλισμα για τα κα-πέλλα μας. Είναι όμως λεπτεπίλεστα και άπο-φείνουμε να τα φορούμε στον δυνατόν ήλιο. Ίσως γι' αυτό το μώβ είναι συμβολικό.

Στα ύφασματα, την άγάπη μας προς το μώβ την δείχνουμε με την έλλογη των ένοσσι ή καν-τερινέ, άπου άπεριχτεί το μώβ, πράγμα που από πολλά γρόνια δεν έχομε δῇ.

Φοριόνται άκόμη και ταγίερ σπόρ, από πολλά γρόνια δεν έχομε δῇ.

Από άποδεικνύει ότι το μάτι μας μπορεί να σνηθήσει στις άντιθέσεις, στις άποιες ή έφετηνή μόδα έχει μία ιδιαίτερη προτίμησι.

1) Φόρεμα από τούα, μπλε παστέλ, γαυρισμένο με κορρά από μπλε τούα. 2) Φόρε-μα από κρέπ-ντε-σι με άσπρα κορρά. Παστέλ από άσπρο τούα. 3) Φόρεμα από κρέπ-ντε-σιν με άσπρα, με λεπτές άσπρες κορρές. Ζώνη από μαύρο δούνα.

Δεν υπάρχει χρώμα της μόδας, που να μην αναμονίζεται με το βιολέ ή το μώβ. Μπορεί κανείς να πῇ, ότι άρχει να προσθέσει μία βιολέ νότα σ' ένα άναμίπ, για να φανῇ ά-μέσως πιο μοντέρνο, πιο σῖ.

Τό συμπέρασμα της μαζής αυτής χρωμα-τικής περιλήψεως είναι να απορρίψετε, άγα-πητές κυρίες, να προσθέτετε μία μικρή λεπτο-μέρεια στις αποχρώσεις του μώβ, στις βραδινές και προινές τουά έτες σας. Αμέσως θά είσθε πιο σῖ, θά έχετε την κομψο-τητα του «38» και το ύφος, σαν να λέτε «Ξέρω τί γί-νεται... Η μικρή αυτή λε-πτομέρεια είναι ένας ύπαι-νυμός, από έμένα εξαρτά-

ται να ντυνόμα με την τελευταία λέξη της μόδας».

Εάν είσθε πολύ μελαγχρινή, το βιολέ-βιολέ θα είναι το στόλισμα σας. Διαλέξτε μία έσπασα σ' αυτόν τον τόνο ή μία γαρι-τωμά για το καπέλο σας. Εάν είσθε πολύ έαυθιά, μη διστάετε να διαλέξετε ένα χρώμα παρατητικό λιλά, όσο μπορείτε πιο φρέσκο και πιο φωτεινό, π. χ. με μπλοζα από όργαν-ζα.

Τό μαύρο, συνδυασμένο με μώβ-ορχινέ, είναι άτι άπαιτεί ή τέλεια κομψότης. Σε όλες τις συλλογές άπόχουν μαύρα φορέματα γαυ-ρισμένα με ζώνες, με έσάρτες στον τόνο αυ-τόν ή άπλως στολισμένα με ένα μεγάλο μπου-κέτο από λουλούδια σε μώβ αποχρώσεις.

Και στα έμπρομ έπίσης, τον τόνο του νεο-τελισμού τον δίδει ή άκωρότητος των απο-χρώσεων του μώβ χρώματος.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ

ΤΟΥ Δρ ΜΑΡΝΤΕΝ

Τι πρέπει να τρώμε; Τι δίνουν στον οργανισμό μας το γάλα, τα αυγά, τα σιτηρά, το πύρινο, το σιτάρι, η βρώμη, η σύκαλις, τα μακαρόνια κ.τ.λ. Η έμπροη της τροφής επί των λαών.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ άνθρωποι που θεωρούν το γάλα ποτόν. Γελοούνται. Το γάλα είναι τροφή, γι' αυτό και δεν πρέπει να το πίνουμε όπως το νερό. Όταν καταπιεί κανείς ένα ποτήρι γάλα με μιάς, δημιουργείται στο στομάχι μιά μάζα καφένης δυσκολογώνευτης. Ένώ όταν το πίνουμε σε μικρές δόσεις, γίνονται μικρές, μικρές φούσκες καζένης οι οποίες γωνεύονται ωραίατα. Όταν κάνει ζέση ή όταν για τόν ένα ή τόν άλλο λόγο το σώμα βρίσκεται ιδρωμένο, πολλοί άνθρωποι νοιώθουν πόνο στο στομάχι μετά από το πόσιμο ενός ποτηριού παγωμένου γάλακτος. Το γάλα που αισθάνονται τα ζεστά τοιχώματα του στομάχου όταν το παγωμένο γάλα το καλύπτει, είναι επικίνδυνο διότι η εργασία της πέψης δεν μπορεί να γίνει

καλώς παρά μόνον όταν η τροφή έχει την θερμοκρασία περίπου του αίματος δηλαδή 37ο. Μετά το γάλα, τελεία τροφή είναι επίσης τα αυγά! Ός τόσο δεν μπορούμε να ζήσουμε μόνον με αυγά, γιατί δεν έχουν την ικανότητα να ισορροπώσουν το σώμα. Τα αυγά είναι ιδιαίτερα καλά για το δύναμιον των κυττάρων του έγκεφάλου και του νευρικού συστήματος, διότι περιέχουν πολύ φώσφορο και σίδηρο. Γενικά τα αυγά δίνουν ούσιες στον οργανισμό που κανένα τοιαυτό φάρμακο δεν μπορεί να δώσει. Έκτος από φώσφορο και σίδηρο τα αυγά περιλαμβάνουν ασβενκόν, όξεία και ιδίως λευκωμα άπαράτητο για τόν οργανισμό. Πολλοί άνθρωποι κάνουν το σφάλμα να καταπίνουν όμα αυγά, θεωρώντας τα πιδ γωνευτικά από τα ψημένα. Αυτό δεν είναι σωστό, διότι το άπαράδι του αυγού δεν έρεθίζει και δεν έπιφέρει έγκρισιν σιέλου, παρά μόνον όταν είναι ψημένο. Έτσι τα ψημένα αυγά, και σκληρά να είναι, είναι πιδ εύπεπτα για το στομάχι από τα όμα, αν και τα εύπεπτα βεβαίως είναι τα μελάτα. Πολλοί άνθρωποι γωνεύουν το κίτρινο του αυγού εύκολωτερα, αν και κάνει κάπως περισσότερο να εργάζεται το σιγκότι.

Οι δημητριακοί καρποί έχουν μεγάλην αξία, διότι περιέχουν λευκωμα και άλλες ούσιες αναγκαίες για τόν όστω. Το σιτάρι και η βρώμη είναι πλουσιώτατοι σε λευκωμα. Ο κόκκος σιτού περιέχει 80 % άμυλον, 11 % λευκωμα και περίπου 1% λίπος. Το πύρινο του σιταριού περιέχει σε μεγαλύτε-

τερη δόσι λευκωμα και σχεδόν σε ίδια, άμυλον. Έάν το πύρινο μπορούσε να άφομοιωθί όπως και το άλευρι, η θρεπτική του δύναμις θα ήταν άξιόσέβαστη. Πολλοί θεωρούν ύγιενό το ψωμί από σύκαλιν. Αυτό είναι σωστό, αλλά πρέπει να προσθέσωμε ότι είναι δυσκολογώνευτο. Τέτοιο ψωμί μπορούν να το μεταχειρίζονται μονάχα όσσι έχουν γερό στομάχι και όσσι εργάζονται στο ύπαιθρο. Τα μακαρόνια είναι τροφή θαυμασία και θρεπτική. Περιέχουν λευκωμα, ζάχαρι και άμυλον. Αν και δεν περιέχουν λίπος είναι κατά τα άλλα θαυμασία άνοικοδομητική τροφή. Γι' αυτό και πολλοί λαοί, όπως οι Ιταλοί, ζούν σχεδόν με μακαρόνια σάν τους Άσιατάς οι όποιοι ζούν με ρύζι. Τα μακαρόνια γωνεύονται και άφομοιώνονται εύκολωτα. Είναι καταλληλότερα για τόν λεπτό στομάχι, για τούς άσθενείς και τούς άναρρωούντας. Ένδικνεται ως τροφή στούς γέρους και τούς άρτηριοσκληρωτικούς διότι δεν περιέχει κανένα δηλητήριο το όποιο θα μπορούσε να βλάηη τα νεφρά, το ήπαρ, ή τή άγγεία του αίματος. Τα μακαρόνια έξουδετερώνουν την έντερική σήη.

Είναι περίεργο που τα σιτηρά δεν κατακτούν περισσότερο την τροφή μας, γιατί είναι πλουσιώτατα σε άμυλον, λίπος, άλατα μεταλλικά όπως ο φώσφορος, ή ποτάσσα, το άσβέστιον, ή μαγνησία και ο σίδηρος. Άφομοιώνονται όσο τίποτα και άποτελούν ύλη άνοικοδομητική. Έέ άλλοι βλέπει κανείς τούς Ιταλούς οι όποιοι τρέφονται με μακαρόνια να είναι περίφημοι εργάται, ικανοί να άνθίσουν σε κούρασιν. Η σούπα από βρώμη είναι ύπεροχη τροφή ιδίως για τόν πιδ. Οι Σκώτοι, λαός δυνατός σωματικά και πνευματικά, ζούν κορίως από διάφορα προϊόντα κατασκευασμένα από βρώμη. Για όσους θέλουν να δυναμώσουν και έχουν γερό σιγκότι τούς συστήνωμε σούπα από βρώμη, δυο κρόκους αυγού, για πρωινό. Η βρώμη περιέχει πολύ άσβέστιον, φωσφόρ, γλάριον και όξεία. Η βρώμη δύσκολη περιέχει άρκετή δόσιν ποτάσσα, σιδήρου, φωσφόρου και είναι τροφή θρεπτικώτατη για τή έγκεφαλικά κύτταρα και τή νεύρα.

Τα γλυκά που γίνονται από σιτάρι είναι πολύ καλά για την ύγεία. Η ταπίόκα είναι γωνευτικώτατη για τόν στομάχι, ενώ το ψωμί της σύκαλις, ή φάβα, τα λάχανα και όλα τα είδη που περιέχουν κυττάρωσι ή θείαφι είναι βαρεία.

Οι πατάτες με το κρέας είναι μιά καλή τροφή για άγαπούς τόν κρέας, γιατί το κρέας τούς δίνει λευκωμα, οι πατάτες ζάχαρι, λίπος και ούσιες έξαιρετικά αναγκαίες στον οργανισμό.

Ο Άγγλος Ούίλλιαμ Φέρμιν ο όποιος γύρισε πολλές γώρες και μελέτησε παντού την έμπροη της τροφής επί των εργαζομένων, έδήλωσε ότι οι άνδρες οι πιδ δυνατοί του κόσμου είναι οι Τούρκοι γεωργοί γιατί τρέφονται με φρούτα και ψωμί. Τρώγουν πολύ λίγο κρέας και δεν πίνουν ούτε κρασί, ούτε άλλα ποτά. Οι Γάλλοι που τρώγουν όλιγώτερο κρέας από τούς Άγγλους ύποφέρουν όλιγώτερο από στομάχι. Τρώγουν δυο φορές περισσότερο ψωμί από τούς Άμερικανούς και πολύ λιγώτερα φρούτα και λαχανικά. ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΚΑΛΤΣΕΣ DELTA

Νέα άνοιξιάτικα χρώματα iridescent
Νέαι ποιότητες.

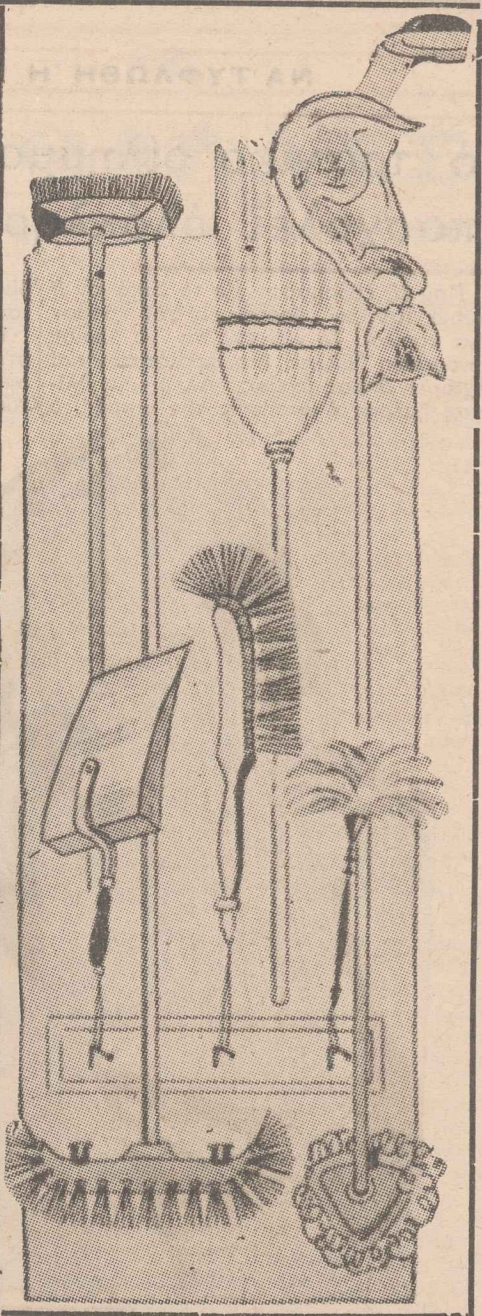
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
13 ΟΔΟΣ ΦΩΚΙΩΝΟΣ
Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΚΑΛΤΣΩΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Τάξις και στα πιδκοινά άντικείμενα του σπιτιού

ΤΑΞΙΣ σημαίνει :
1ον) Οικονομία χρήματος.
2ον) Οικονομία χρόνου.
3ον) Άνεσι χωρίς κόπο.
Δεν άρκει να τακτοποιήτε τα υλικάτα και τα σιτάρια σας, αλλά πρέπει κι' αυτά τα πιδκοινά άντικείμενα του σπιτιού, που χρησιμοποιείτε κάθε μέρα για την καθαριότητα να έχουν την θέσι των.
Η θέσις κάθε πράγματος είναι ο δεινός όρος της τάξεως. Το ουσίωδες κατ' άρχην είναι να καθορίσετε την θέσι για κάθε πράγμα. Έπειτα να έχετε άρκετη μνήμη και μέθοδο, για να μην την αλλάζετε ποτέ.

Για τή άντικείμενα της καθαριότητας του σπιτιού, το ιδεώδες θα ήταν να έχετε στην κουζίνα ένα υλικάτι προαρισμένο γι' αυτό. Δεν άπαιτεί πολλά έξοδα και θα έπρεπε κάθε νοικοκυρά, να φροντίη να το έχη. Είναι πολύ άσχημη και άθυγιεινή ή συνήθεια που συχνά έχουν οι νοικοκυρές, να κρύβουν τις σκούπες και τή λοιπά κάτω από τόν νεροχύτη. Οι μύγες διαρκώς μεταφέρουν τα μικρόβια επάνω στα πλυμένα πιάτα.
Αν όσς είναι δύσκολο να άποκτήσετε ένα τέτοιο υλικάτι, τότε όλα αυτά τα άντικείμενα να τα τακτοποιήσετε, όπως βλέπετε στην εικόνα μας σε μιά γωνία της κουζίνας ή καλλίτερα άκόμη, σε ένα μικρό

διάδρομο, αν έχει τέτοιο το σπίτι σας. Στη γωνία που θα τα τακτοποιήσετε, θα βάλετε ψηλά ένα μικρό ραφάκι, για να μπορείτε να κρεμάσετε σ' αυτό μιά κουρτίνα, που θα κρύβη όλα αυτά τα άντικείμενα, γιατί έννοείται, όσο καλά τακτοποιήμένα κι' αν είναι, δεν είναι εύχάριστο να τα άντικρύη κανείς κάθε στιγμή.
Μέ την τακτοποίησιν αυτή, χωρίς χρονοτριβές το πιδ να ζητάτε άλλοι τη σκούπα, άλλοι το έξοκόνιστρο, άρχίσετε την καθαριότητα του σπιτιού.
Το ιδεώδες της μοντέρνας νοικοκυράς πρέπει να είναι, γρήγορη και καλοκαίρι-μένη εργασία, με όσο το δυνατόν λιγώτερη προσπάθεια.

Χρήσιμες συμβουλές για την νοικοκυρά

ΓΙΑ να πλύνη ή νοικοκυρά τα πιάτα γρήγορα και καθαρά, χρειάζεται τέχνη. Θα πητε, πώς όλες οι νοικοκυρές δεν πλύνουν τα πιάτα. Τα άντικείμενα που χρησιμοποιήσατε για αγωγή ή γάλα, δεν πρέπει να τα πλένετε με πολύ ζεστό νερό, γιατί με το πολύ ζεστό νερό το αυγό και το γάλα κολλούν και το πλύσιμο γίνεται δυσκολώτερο.
Μπουκάλια, καφέρες, γυάλινα δοχεία, που έχουν κρατήσει κάποια μυρωδιά θα τα ύγρα που περιέχουν, μπορούν να άποβάλλουν την μυρωδιά αυτή με βερικό δέ. Πρέπει όμως πάντα να χύνετε το βερικό δέ μέσα στο νερό και όχι το νερό μέσα στο βερικό δέ, ειδ' άλλως είναι επικίνδυνο. Η άναλογία πρέπει να είναι ή έξη: 50 γραμμάρια βερικού δέος (πίσσαρες κουταλιές της σούπας περίπου) σε μιά λίτρα νερό.
Ένας άλλος εύκολωτερος τρόπος για όσους είναι στην έξοχη, και ό όποιος δεν είναι καλόδοξο έπικίδυνος, είναι να βράζετε όλα τα καθαρά και με το νερό αυτό να πλένετε τα άντικείμενα που έχουν δυσάρεστη μυρωδιά.

Οι κατασάρλες πρέπει να καθαρίζονται καλά με ζεστό νερό και ποτάσσα. Σε άλουμινια είναι καλλίτερα να άποφύγετε την ποτάσσα. Έάν το φαγητό έπασε ή κάηκε στην κατασάρλα, δεν πρέπει να την τρίβετε για να καθαρίση, αλλά να την βάλετε στην φωτιά με λίγο νερό και ποτάσσα, έως ότου τα καμμένα ύπολείμματα διαλυθούν. Σε μερικές κατασάρλες, το φαγητό πιάνει εύκολωτερα. Για να το άποφύγετε αυτό, τρίψτε την κατασάρλα με άλάτι. Έστερα από μερικά λεπτά προσθέστε λίγο νερό. Άφηνετε το νερό αυτό μέσα στην κατασάρλα δυο άρες και έπειτα το βάζετε να βράση επί μερικά λεπτά. Στην κατασάρλα αυτή το φαγητό δεν θα έθανακόλψη.

Όλα τα άντικείμενα της κουζίνας, μέσα στα όποια μαγειρεύομε, πρέπει να σκουπίζονται καλά, για να μη σκουριάζουν. Αν τυχόν σκουριάζουν, τότε τα άλείψομε μ' ένα παλ' βουτηγμένο σε μισή λίτρα πετρέλαιο, στο όποιον έχετε ρίξει 10 σταγόνες παραφίνης. Τα άφηνετε έτσι άλείψμένα μερικές άρες και έπειτα τα τρίβετε καλά μ' ένα μάλλινο πανί.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Η ΝΗΣΤΕΙΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ άρισμένες άρώστειες όπως οι ρευματισμοί, ο άρθριτισμός, ο διαβήτης, που προσβάλλουν ιδιαιτέρως τούς καλοσάγαδες! Και χωρίς άκόμη να ύπαρχη σαφής έκδηλωμένη ή νόσος μπορεί να προκληθή μερικές άνωμαλίες του πεπτικού συστήματος, τις όποιες καλόν είναι να μη θεραπεύομε με φάρμακα.
Στις περιπτώσεις αυτές χρειάζεται ή ηγσία συνδυασμένη με έλαφρά καθαρκτικά. Σ' αυτό βασίζονται και οι άφορές ηγσιές που έπιβάλλονται από τη θρησκεία.
Ασφαλώς είναι άφύλινον το να άναπαύη κανείς άπόλυτως από καιρού εις καιρόν το στομάχι του, το σιγκότι του, τή έντερά του. Με τόν τρόπον αυτόν τούς δίδομε μίαν προθεσίμιν, στο διάστημα της όποιας έξακολουθούν να κατεργάζονται τās τροφάς, χωρίς να προστίθενται νέα εις τόν οργανισμόν.
Έάν εν συνδυασμώ με την ηγσιείν αυτήν πάρουμε και ένα έλαφρό καθαρκτικό, αλξάνομε την έναλλαγή της ύλης και καταλήγομε εις μίαν πλήρη άποτοξίνωσιν του οργανισμού. Ο οργανισμός άπαλλάσσεται από τή ύπολείμματα των τροφών και οι ίστοι του άνακουφίζονται και έξαναείνουν.
Ίδου μιά καλή οδηγία τέτοιος «κούρασιν» την όποιαν μπορεί να άκολουθήη μιά γυναίκα νέα με πληρωτικήν ιδιουκρασίαν, αλλά γενικώς όγνη.
Έπι δύο ή τρεις συνεχείς ήμέρες δά πιάειν κάθε πιδ 20-30 γραμμάρια μιάς καθαρκτικής λειμοδόας.
Στο διάστημα αυτό δεν θα τρώγη τίποτε. Θα πη μόνον αν θέλει, θερμά ποτά και έλαφρότατο ποά ή καφέ.
Έστερα από αυτό θα αλξέη λίγο-λίγο την τροφή της άρχίζοντας από γορταρικά. Η κούρα αυτή θα γίνεται από καιρού εις καιρόν.
Με την διαίταν αυτήν όλα τα ύπολείμματα που μπορεί να βρίσκονται μέσα στο οργανισμό άπομακρύνονται. Συνεπεί τή διαίτα αυτή ή διαίτα στας παχυσαρκούς νέας μάλλον ήλικίας. Όσον άφορ ά τούς πλύνον ήλικιωμένους, ή προσθήκη του καθαριού περριτεύει κατά το πλείστον. Μόνη ή ηγσιεία άρκει για τήν άποτοξίνωσιν του οργανισμού, ιδίως όταν αυτός έχει ύπερβή τα 60 χρόνια.
Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΣΥΖΥΓΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

Η Πεμπρενέλλα είναι ύπερ της εργασίας της γυναικός

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 2ας ΣΕΛΙΔΑΣ]
Λείπει την συζήτησιν με την πλανήη της συνάδελφου, για να σκεφθί κατόπιν να μιά δόχη της έρητου.
— Καλά, έλεγε κάποτε, Άντίθετα, έγώ νομίζω πως μεταπολεμικά οι γυναίκες έκαναν μεγάλες προσπάθειες για να δείξουν πως είναι τόσο καλές στη δουλειά όσο και οι άνδρες. Σκέψου έξ' άλλου πως αυτές εργάζονται μόλις έδώ και λίγα χρόνια, ενώ αιώνας ζούσαν σκλάβες, πηγμένες, άγράμματες, χωρίς πρωτοβουλία... Τις μετεχειρίζοντο σαν κούκλες χωρίς έγκράση! Τις έδωσαν χαρτωμένες, διασκεαστικές, θεατικές... αλλά άνικες για ό,τι ήδηποτε σοβερό. Άκόμη κι' αν τις έφταν να κάνουν τα παιδιά, ήταν γιατί αυτές δεν ύπορούσαν...
— Έ, λίγο είναι κι' αυτό!
— Καλά, άφησε τή άσπεία, αλλά ή προσέθεσε τόν γυναικόν ήμερα εις τή έσπετικήν σφαιρικώτατην. Άρχίζον ένα δύσκολο έργο, που έαίς επί αιώνας έσφαίριτε, και το άρχίζουν μέσα σε μύριες δυσκολίες, εμπόδια ήθικά, κοινωνικά, οικονομικά... Και όμως δείχνουν μιά έπίση, μιά πρωβουλία... Ένώ οι άνδρες προστατευμένοι από νόμους και πορήτες, γυρίζουν μετά την δουλειά στα καρέφια και στα ταβερνεία, οι περισσότερες γυναίκες έχουν να προσθέσουν στην καθημερινή εργασία, τις δουλειές του νοικοκυριού...
— Η Πεμπρενέλλα έχει άνειμη. Διατάραξη της άνισταθιά γι' αυτό δεν θα έρελή, μόνο που θα έαη την συζήτησιν. Επειρώγο με ποιηρία στην κοινή θεωρία που έπιδω να τερματίη την συζήτησιν μας.
— Είναι όστόσο γεγονός, πως αν γόρζαν οι γυναίκες στα σπιτια τους, θα λινούσαν ή άνεργία.
— Μιάς άπερίσκεπτης σάν όλους... Πας θέλει να γυρίση στο σπίτι της μιά γυναίκα που δεν έχει καν σπίτι, που δεν έχει τή μέσα να ζήση, που δεν έχει πια τή όπολογη μήτε σε πατέρα, μήτε σε άδελφό, μήτε σε σζύζον...
— Άναγκάζομαι να ύποχωρήσω για να μην άκούσω και άλλον έξάνατο :
— Αύτες, δεν λέω...
— Η Πεμπρενέλλα βρίσκει εύκαιρία να θριαμβεύη :
— Οι γυναίκες είναι μιά δύναμις και μιά όξεία που τώρα δοκιμάζεται και που, δυστυχώς για όσς, άποδεικνύεται καλλίτερη, Κι' αυτό το ρολόι.
— Άδύνατον πια να βρούμε θέσι. Ο κόσμος θα έχη κατακλύσει την είσοδο.
— Τι λές, θα πημε μ' ένα ταξί στο λεπτό...
— Μά τόσο κοντά και θα πάρουμε ταξί :
— Μά ναί, πρέπει να κερδίσωμε χρόνο. Δεν προσάνα να συζητήσω και κάνει νόημα σ' ένα ταξί που σταματά μ' ένα άπότομο φρενάρημα, άκρως μπροστά μας. Η Πεμπρενέλλα κάνει ν' άνεβή, αλλά στέκεται.
— Λοιπόν, Προχώρα...
— Εξείρες, έχεις δίκιο, είναι δυο βήματα, δεν άξίζει ο κόπος να έξοδομε...
— Ο σωφέρ σάβει προς τή έξο...
— Ά, με τήν αλήθεια... Θα ύπορούσατε να έρετε ή έξο...
— Κάτω από το κασέτο άνακαλύπτω ένα γυναικείο πρόσωπο. Η σωφέρνικα με κυτάει κάπως περιφρονητικά που ύποτάσσομαι στα καριτάτα της Πεμπρενέλλας, κατόπιν βάζει μπρός και χάνεται.
— Άρχίζω να διαμαρτύρομαι :
— Είχε δίκιο ή κοπέλλα, θα μπορούσε να έέρης τί έλεες.
— Η Πεμπρενέλλα σήκωνε τούς ώμους :
— Καλλίτερα να χάσω τόν κινηματογράφο, παρά να μπό σε ταξί που το οδηγεί γυναίκα, ά! όχι, όχι...
— Ηόελα να τής πω, πως οι ίδες μπουκόθλας να γυρίση στο σπίτι της μιά γυναίκα που δεν έχει καν σπίτι, που δεν έχει τή μέσα να ζήση, που δεν έχει πια τή όπολογη μήτε σε πατέρα, μήτε σε άδελφό, μήτε σε σζύζον...
ΛΥΣΙΕΝ ΦΡΑΝΣΟΥΑ

ΚΟΠΤΙΚΗ Δ. ΓΙΟΒΑ

Διπλωματούχου Καθηγητή (PROFESSOR)

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Άποκλειστική Άντιπροσωπεία δι' όλην τήν Έλλάδα ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ DAYDOU ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ (Ειδίης) Έπαγγελματικής Σχολής.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

Λεπτομερής κανονισμός παρέχεται δωρεάν εις πάντα αιτούντα. Έγμοϋ. 5!

ΤΗΛ. 31-926

